

— reager Tilshnet med en Dampkedel lig Tilshnet med en almindelig Bedrift, var der ved Udgangen af 1899 i alt 11,451 Tilshnsobjekter eller gennemsnitlig 760 for hver tilshnsnavende — dog højst ulige fordelt, saaledes for 2det Inspektorat gennemsnitlig 725 og for 1ste Inspektorat (hvor en Forøgelse af Personalet alt nu vilde være bleven søgt bevilget, saafremt Fabriklovsrevisionen ikke havde gjort en Udsættelse ønskelig) 800 for hver tilshnsførende, dog svingende mellem 700 og 1,000 i de forskellige Kredse.

Gaar man — som anthydet i Lovforslagets Motiver — ud fra en Udvidelse af Tilshnsomraadet med mindst 4,000 ny Bedrifter, vilde dette, for at Forholdet kunde blive uforandret, kræve en Forøgelse af Tilshnspersonalet med 6, men da Forholdene i 1ste Inspektorat jo for Tiden er absolut utilfredsstillende, maatte der til en forsvarlig Røgt af Tilshnsgerningen utvivlsomt udfordres mindst 7 ny tilshnsførende. Og der maatte da tillige — da Udviklingen jo efter Erfaringen for hvert Aar bringer et større og større Antal mindre Bedrifter ind under Tilshnet efter Maskinbeskyttelsesloven — sørges for Afgang til en Forøgelse af Tilshnspersonalet paa de aarlige Finanslove i Stedet for som hidtil ad den besværlige Ser-Lovgivnings Vej. Men foruden denne Udvidelse af selve det tilshnsførende Personale vil det jo være klart, at selve Inspektoraternes Kontorpersonale, som nu bestaar af en Fuldmægtig og en Kontorassistent, ligeledes maa undergaa en passende Forøgelse ved en Tilvækst af de Tilshn undergivne Bedrifter med omkring 70 pCt., idet man i øvrigt skal fremhæve, at Ekspeditioner og Bogføring allerede i Forvejen siden Fabrikinspektoraternes Oprettelse ere stegne med henholdsvis 30 pCt. og 50 pCt. Og der maatte da tillige lægges største Vægt paa, at de tvende Fuldmægtige, som hidtil ikke have haft fast Ansættelse, skønt der stilles ikke mindre Krav til deres end til det tilshnsnavende Personales Saalidelighed og tekniske Dygtighed, ikke blive ugunstigere stillede end dette, hvad deres Ansættelsesmaade angaar, idet det maa erindres, at de jo under Fabrikinspektørens Fraværelse paa Inspektionsrejser afgøre alle løbende Sager paa egen Haand.

Men foruden en Forøgelse af saavel Tilshns- som Kontorpersonalet vil det være ganske nødvendigt at udstrække den foresaaende Revision til ogsaa at omfatte de Vønningsvilkaar, som bleve fastsatte ved § 12 i Maskinbeskyttelsesloven af 12te April 1889, og som i ingen Henseende svare til, hvad Staten ellers tillægger sine Embedsmænd i tilsvarende Stillinger og med lignende Ansvar. Det vil saaledes erindres, at Assistenterne, som i Virkeligheden fungere som Inspektører inden for deres Kredsomraade, ere lønede med 1,600 Kr. aarlig (Marsindtægt for en dygtig Fagarbejder!) stigende efter 20 Aars Forløb til 2,200 Kr. — en Vønning (lig en almindelig Værkførers), for hvilken det til Tider har været forbundet med store Vanskeligheder at faa fuldt egnede Kræfter til Besættelse af ledige Pladser, og for hvilken det jo sikkert nu, ved en stærk Udvidelse af den rent sociale Side af Tilshnsvirksomheden, vil være umuligt at faa Stillingerne virkelig fyldestgørende besatte — idet vel maa erindres, at der maa kræves Personer i moden Alder, og at Stillingerne jo ikke medføre nogen Avancementssudsigt. Vi skulle derfor indtrængende anbefale, at Fuldmægtigene samt de tilshnsførende Assistentter (eventuelt benævnedes Kredsinpektører), som ganske sikkert mindst maa jævnstilles med Fuldmægtige, Værkmestre og lignende ved Statsbanerne, fremtidig lønnes med 2,100 Kr., stigende med 200 Kr. hvert 4de Aar til 2,700 Kr. og med Afgang til Pension efter 10 Aars Forløb, ligesom vi maatte anbefale, at det nuværende Personale faar Anciennitet efter deres Ansættelse under Fabriktilshnet.

I øvrigt skulle vi henstille, om en Forhøjelse af den selve Fabrikinspektørerne til lagte Vønning med 600 Kr. aarlig ikke samtidig maatte findes svarende til den af dem indtagne Stilling og det med samme forbundne, ved yderligere Forøgelse af Virksomraadet forøgede Ansvar, idet skal fremhæves, at Tilshnsomraadet allerede nu siden Fabrikinspektoraternes Oprettelse er steget med ca. 50 pCt., nemlig fra 4,230 Virksomheder og 4,416 Dampkedler i 1890 til 6,772 Virksomheder og 6,003 Dampkedler ved Udgangen af 1899.

Sluttelig skulle vi med Hensyn til det ved Lovforslagets 1ste Behandling af et af Udvalgets Medlemmer udtalte Ønske om Oprettelsen af „et Centralsted i Indenrigsministeriet, hvor Fabriktilshnets Indberetninger blive samlede og bearbejdede“, tillade os at bemærke, at et slikt Organ, som jo vilde savne enhver personlig Erfaring paa Tilshnsomraadet og kun paa anden Haand vilde komme i Forhold til selve Livet og Virksomheden paa de af de forskellige Love omfattede Felter, næppe vilde svare til Hensigten, hvorimod det — hvad vi tidligere have henledet Opmærksomheden paa — af Hensyn til den ensartede Behandling af alle under Fabriktilshnet henhørende Forhold samt den samlede Be-